

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id euidem robamus libenter (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak:
Egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felolós szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohányzószékben.

Az ujra született nagypapa.

Vége a szélcsondnek, — akarom mondani a Széll-csondnek. A tikkasztó politikai kánikulában hónapok óta nem tudtuk, hogy alszél jön-e, felszél-e s most ki pattant az édes titok: Széll Kálmán, a lágy zefirként örökösen bűgő sutgó Széll megjelent a politika láthatárán és csikorogtatja a rozsdás szélkakast.

Ó Felsege a magyar király megbizta Széllt, hogy csináljon egyszer már rendet. Négy hónappal ezelőtt megköszönte neki a fáradozásait, mert látta, hogy a paktumozás — Széllt ennek is mestere — Magyarországon nem ér semmit. Ide küldte Tisza Istvánt, hogy mutassa meg, milyen a vaskéz politikája Tiszát kinevették, kígyúnyolták, úgy hogy még az ő vastag bőre sem bírta ki a gúnyszavakat.

Aztán jött egy hideglakatos: Khuen Hédervár. Mi nem ismertük őt, ő nem ismert bennünket, szóval nem ismertük egymást s ő mégis meg akart bennünket tanítani. Azt hitte, hogy az erőszak használ majd, ha az nem, hát a furfang.

Ki kellett adni neki is az utilevetel.

Most még egy próbát tesznek. Előveszik a régit, Széllt, a ki valamikor nagyon jó volt, nagyon bevált, a kit szerettek, mert mindig becsületes akart maradni.

Hozza rendbe mindazt, a mit emezek elrontottak.

Hogy milyen szándékkal jő, senki sem tudja. Déli szél lesz-e, a mely lágyit, elolvast, északi, a mely dörömbölni fog s mindent szétrombolni akar, vagy zefirként hizeleg s álmokba ringat. Ki tudná megmondani? Minde a jövő titka. Mert Széll most csak alkudozni jött.

De hogy a régi rendszer embereinek mindennél nehezebb a helyzetük, az bizonyos. Hogy a nemzeti eszme 48 óta nem vert hevesebben a nemzet szívében, azt mindenki tudja már. Ma már akkora a várakozás, oly erős a remény, hogy ezt el'atni, elcsitítani még Széll Kálmánnak sem fog sikerülni.

Itt közlünk a H...k-ból egy magyaros eszű és gondolkozásu megnyilatkozást. Hogy a szívünkben beszél, hogy ma Magyarországon a legtöbb ember így gondolkozik, azt mindenki tudja, a ki a magyar ember természetét ismeri. Interjú alakjában készült, s a következőképp hangzik:

„Nálunk, uram, a szőlőt szedni, az epret rázni szokták, csak a diót verik, mert annak olyan makrancos gyümölcse van, hogy magától le nem hull. A kiegyezéstől fogva így látom én ezt a politikában is. Akik óvatosan rázogatták a

nemzeti jussok fáját, ferges gyümölcs hull az ölükbe; ieggjava a gyümölcsnek a fán marad; azt, mint a diót szokták, bottal kell szüretelni. Már a magyar ember természete is olyan, hogy azzal csak úgy lehet haladni, nagy ugrásokkal, mint az őzbak, de nem mint a csiga-biga. Azok, a kik csiga-biga politikát üztek velünk, nagyon jó hazafiak lehetnek, de nem közénk valók. Nézzé, uram, a magyarok egy nap alatt megcsinálták az új szabadságot; de ha ez egy hétre marad, egymást esszük meg csupa hazafiságból. Az a baj, hogy az urak nem ismerik a nép természetét. Végig huzzák a szájunkon a mézes madzagot, azután azt mondják, hogy a mézből pedig eszik majd az unokátok, ha odáig jól viseltek magatokat. Hát mért ne izlelhetnének meg is az unokák kosztját? Hát miféle hatalom kötelez bennünket arra, hogy ne vivjük ki a holnapi jót?

„Lássá, uram, én nagyon jól tudom, hogy azokat a katonai vívmányokat megint csak mi fizetjük meg. Mit és miért fizetünk, nem tudom, csak annyit tudok tapasztalatiból, hogy a nemzetnek minden politikai összekeveredés pénzbe kerül, mert a béke árát valakinek meg kell fizetnie s az a valaki mindig csak mi vagyunk: a nép. Ingyen nem békül ki senki sem. Ha a hadvezetőség megadja a kívánságunkat, lesz ezze több katonát s több pénzt követelni. Ugy-e, ha az agrárius urak diktálnák a békét, az uraknak is lenne pénzbe kerülő követelésük? Ilyen követelése mindenkinek van s minden ilyen új köve-

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

Hét országon keresztül.

Uti emlékek.

Gibrattar.

Sevillaban gratulált valaki utitársaságunknak, örömet fejezvé ki, hogy a déli partokról visszatértünk már. Rosszul volt értesülve, mert a gibrattari ut még előttünk s nem mögöttünk volt. Ezt csak azért említem meg, hogy a spanyolok maguk is kellemetlen mulatságnak tartják, ha július második felében a délvidékre kell utazniok. A kilátások keservesek voltak, de annál kellemesebb a családás, mikor a hőmérő csak 25—35 fokig ment fölé a melegedésben.

Bobadilláig még spanyol vasuton utaztunk, ott azonban angol kocsiakra szállottunk át. A kényelmes spanyol utazási módszer után egy kissé meglepett bennünket az a komolyság, mely az angoloknál divott. A ki a fűtventés után rögtön be nem szállt, lemaradt, aztán szorongathatta a jegyét a kezében. Hiába! itt már Európa felé közeledtünk. Vigasztalásul szolgált azonban az a körülmény, hogy kényelmesen elhelyezkedtünk.

A síkság, a végtelenség látszó, ásitó róna lassankint elmaradozott mögöttünk s mindinkább komoly, méltóságos hegyek közé jutottunk. A természet gazdagon gondoskodott fölékesítésükről. A vadregényesség mellett üde zöld erdők kapaszkodtak a hegy oldalába. A nagy terjedelmű

gyümölcsösök, gesztenye- és parafaerdők váltogatták egymást. A szembe jövő vonatok egész seereg kocsi hoztak, a melyek a parafák 3—4 ujjnyi vastag lehántott héjjával voltak megterhelve. Mennél inkább közeledtünk a déli hegyfok felé, annál zordonabb, vadabb lett a vidék, mely bennünket körülvelt. Vonatunk 5—10 percenként sikoltozva adta tudunkra, hogy néhány percre mondjunk le a táj vadregényességének szemléléséről, mert alagut következtek. Lassankint besötétedett, úgy hogy csak az esti csillag tündöklő ragyogásában gyönyörködhattunk.

Mire Algecirásba, egy csinos kis spanyol határvárosba értünk, teljes sötétség vett bennünket körül. Gibrattari hotelünk emberei már kiabáltak a mister Fálúdi nevet s előbb a vámvizsgálathoz, majd a hajóhoz vezettek bennünket, hogy félórát tengeri ut után Gibrattarba szállítsanak. Ez a félórát éjjeli utazás a tengeren épen alkalmas volt, hogy a hires angol erődítmény remek képében gyönyörködhesünk. Akár Budapesten a Duna-partját nézné az ember ezernyi villanylámpájával és a mogorva, óriási hegy tömegével. Időközönként tiszta fénysáv sétálta be a tengert, melyet az angolok vetítettek óriási villanyos reflektorjaikból, hogy a tengerszorosban járó hajókat nappali világlásban szemügyre vehessék. A kikötőben egész sereg tengeri hajó fekete tömege sötételt. Pihent rajtuk már minden, csak az őr járkált kísértetiesen a néhány villanylámpa fénye mellett. Volt valami félelmes, valami izgató, valami kísérteties ebben az éjjeli utazásban. Högytén! Mikor a Spanyolország szégyenföliájához, Anglia dicsőségéhez s a világ egyik megvívhatán erősségéhez közelédtünk. Mert a „caballero” mégcsi-

korgatja a fogait, mikor Gibrattarra gondol és keserves jelzők társaságában emlegeti az angolokat, a kik országuk legértékesebb pontjairól kiszorították őket s most nincs hatalom, mely abból a sasfészekből ki tudná őket verni. Magunkra öltöttük felöltöinket, összehúzódtunk — nagyon hideg volt — s tágranyit szemekkel néztük az érdekes képet. Hajónk kétszer-háromszor bődült hosszán, keservesen, jelezve, hogy kikötni óhajt. A sziklatömeg visszaverte a kiáltását egészen az afrikai partokig, míg a sötét hullámok el nem nyeltek.

A parton egész sereg ember várt bennünket. Első sorban a vámőrök, de ezek elég irgalmasak voltak hozzánk. Mit is hozhatna valaki az angolnak Spanyolországból?!

Három-négy öl vastag kapukon keresztül mentünk be a városba. Jobbról-balról katonák strázsáltak s felénk villogtatták a fegyvereiket. Ne féljete! békés utazók vagyunk, a kik csak emléket lopni jöttünk közéték, otromba sziklatokat se kedvünk, se okunk nincs elfoglalni. Ne féljete! nem vagyunk mi burok, sőt még spanyolok sem!

A huszonöt ezer lakossal (hat ezer közülök angol katoná) bíró város a hegy aljában, a tengerparton terül el. Az erősség mögötte emelkedik Tiszta, jobbarbattartott utcákon keresztül értünk hotelunkba s mikor modern voltárol meggyőződtünk, örömmel sóhajtottunk fel: Hála Istennek! csak hogy ismét Európában vagyunk!

Tiszta, kényelmes szobáinkat egy mammutkorszakbeli öregasszony kezelte s jöle telhető fürge csoszogással hozott rendbe mindent, hogy

Mai lapunk 4 oldal.

telés a közterhet fokozza. Már pedig a közteher ma is túlságos. Ha Lengyel urék úgy tennék fel a kérdést, hogy: magyar nép, a te közterheidet emelni fogják s ezzel szemben ezt, meg azt kapod! hát ezt a beszédet senki sem venné be. Hanem hát az urak mindig úgy helyezik el a pecsenyét, hogy attól nem látszik a halfogó horog.

„Én kormányparti ember voltam mindeddig, mert nem szeretem a hiu beszédet, amit majd bevált a nagyharang. Azt is megmondtam már, hogy nagy fizetség lesz a vége ennek a hadviselés állapotának. S most a nemzeti eszme hivelei vagyok s kitartok, ha vasat eszem is. Mert most az egyszer beletaláltak a gyenge természetünkbe. Eddig csak beszélgettek arról a buzogányról, a melylyel vissza lehetne verni a rajtunk elősködő idegen, osztrák szellemet. Most végre a buzogány vége is a markunkban van s a szívünkben az a temérdek keserűség, melyet fel keltett bennünk a magyarság mostoha sorsa. Hát meg is fogtuk a bot végét erősen. Lehet, nem oda vágunk, a hol a bajunk oka van. Mindegy. Ez egyszer jól megértette a nép, miről van szó s le lehetne vele rugatni a göncöl szekerét. Mert ez a nép elégedetlen s alkalmal érez most arra, hogy elfojtott keserűségével bárki ellen is kirukkoljon, a ki tiszta jussát nem adja ki.

„És most mondanék valamit, uram. A népet sikerült fellármáznok. A népet sikerült összegyűjteniük egy olyan gondolat körül, amely a mi édes nemzetünké. Hát vigyázzanak, hogy ezt az utolsó tál meleg ételt kihűlni ne hagyják. Eddig is nagy a bűne az uraknak. Felkavarták a népszenevedélyt, tüntettek egymás mellett és egymás ellen a tudatlanokkal, a hogy a politika napi érdeke megkívánta, de az élet legnehezebb gondoljai között az így összecsdödített tömeget mindig magára hagyták. Vigyázzanak, mert ha most is cserben hagyják a népet, hát abba többé semmiféle nemzeti politika lelket verni nem fog. Nagyon kevés eszme van már közöttünk meg az urak között. Most megtaláltunk egyet a ritkák közül. Most még összeleghedhetnénk, most még a jó eredmények elvethetnék a nép szívében azt a bi-

zalmat, hogy ha összetartunk, hát akkor a magyarság diadalmaskodni fog és jobb sorsra jut. De ha a nép látni fogja azt, hogy a nemzeti jussok kivívása nélkül is kibékülnek az urak s nekünk megint csak a teher jut az egész hadjáratból: hát akkor bizony mondom, hogy erre az örökéletre elfordulunk az uraktól valamenynyien s megyünk a szocialisták közé, a kik tanítják az elégedetlenséget, a bizalmatlanságot, az uri rend gyűlöletét és hirdetik a mai társadalom végórját.”

Igy gondolkozik a nemzet s ha a nemzeti vívmányok tekintetében engedményeket nem kap, hiába született újra Széll Kálmán a politika mezején, csak halvaszületett nagyapja lehet a maga politikájának.

UJDONSÁGOK.

— **Személyi hir.** Zichy Gyula gróf apát, pápai kamarás, ki X. Pius pápa mellett a Vatikánban állandó szolgálatot teljesít, f. hó 15-én városunkba érkezett. Tegnap dr. Vározy Gyula megyéspüspök szivesen látott vendége volt s délután dr. Klauz György püspöki irodaigazgató kíséretében megtekintette a most épülő kath. kör helyiségeit s nem győzte eléggé dicsérni az építkezés nagy arányait s mindjobban kidomborodó szépségeit.

— **Hivatalos tisztelgés a főhercegnőnél.** Fiáth Pál báró főispán, továbbá Huszár Agost alispán, Havranek József polgármester és Szűts Artur főjegyző Fejérvármegye és Székesfejérvár szab. kir. város közönsége nevében szombaton délelőtt tisztelegnek *Erzsébet Amália* főhercegnőnél.

— **Az árvapénzek.** A vármegyéknel az összesített kezelt gyámpénztári pénzkészlet a törvény értelmében tudvalevőleg csak ingatlanra adható ki kölcsön vagy jó hitrele pénzintézeteknél helyezhető el. A törvény megfelelő szakaszai sehogyan nem engedik meg azt, hogy a pénzkészletet a gyámpénztár az adóhivatalban helyezze el és ennek dacára a belügyminiszter arról győződött meg, hogy legtöbnyire mégis csak oda teszik e pénztárak készleteiket. Utasította tehát egy leiratában az összes törvényhatóságokat, hogy gyámpénztári készleteiknek az adóhivatalba helyezését szüntessék be, a régieket pedig vonják be fokozatosan.

— **Az ideai katolikus nagygyűlés.** A negyedik katolikus nagygyűlés — mint az Alkotmány írja — az eddigi diszpozíciók szerint október 19. 20. 21. és 22-én lesz Budapestben. Az előmunkálásokat a nagygyűlésnek mennél imponzánsabbá tételére a katolikus körök Országos Szövetségének vezetősége már megkezdte. A program egyik főpontja a magyar katolikusok hódolatának X. Pius pápa előtt való kifejezése lesz.

— **Adomány.** Szűgyény Marich László berlini nagykövét és családja vallásos lelkületének ismét fényes tanujelét adta. Ugyanis a csóori rk. templomnak a Boldogságos Szűz ünnepeére egy díszes oltárszönyeget, renek antependiumot s egy gyönyörű fehér misemondó ruhát ajándékozott. Isten fizesse meg jószágukat.

— **Hivatalvizsgálat.** Báró Fiáth Pál főispán f. hó 15-én tartotta meg a szokásos őszi hivatalvizsgálatot egy a központi, mint az öt járási fűszolgabírói hivatalokat, a mindenütt tapasztalt rend és pontosság felett melegegedését nyilvánította.

— **A főmérnök fegyelmi ügye.** Megirtuk annak idején, hogy Winkler Vilmos városi főmérnök körülbelül két hónappal ezelőtt fegyelmi eljárást kért maga ellen, hogy a lapunkban felhozott konkrét esetekben illetékes hatósága előtt állja ki a tűzpróbát. A fegyelmi eljárás megelőző vizsgálatot Tóth István főjegyző vezette s mint értesülünk, azt már be is fejezte. Az ügyiratok áttételtén a polgármesterhez, a további tennőkre nézve dr. Kerekes Lajos árvaszéki ülnök bízott meg az ügy tanulmányozásával s javaslatlétellel. Akarjuk hinni, hogy a fegyelmi eljárás lefolytatása, illetve eredménye közmegegyezést kelt s a főmérnök felfogása szerinti magánpraxisnak további folytatását megszünteti. Határozat-hozatal előtt az ügynek további érdemi megvitatásába nem bocsájtozunk.

— **Önkéntesek tisztí-vizsgája.** Egy évi fáradságos munka után az önkéntesek nünanderideje letelik. A katonai élet koronája náluk a tisztú vizsga, mely három napon át tartja drukkban a snájdig legénykéket. Az V. honvéderület egy évi önkéntesei f. hó 21-én kezdik meg a tűzpróbát írásbeli vizsgával, ezt követi a szóbeli, esetleg a gyakorlati vizsga. Két iskola hallgatói tesznek vizsgát: a székesfehérvári és a pécsi, mely utóbbi két év óta áll fenn. Aelőtt ugyanis a kerület négy ezredének összes önkéntesei a helybeli iskolában nyertek elméleti kitéjezést. A vizsgalóbizottság az ide tartozó ezredek egy-egy főzstisztségéből s az iskola tanári karából áll, elnökül *Arnótfalvy* István ezredes dandáparancsnok küldetett ki. Vizsgára 42 önkétes bocsájlatott.

nyugodtan, kedvünk szerint kipihenhessük a 14 órai utazás fáradalmait.

Reggel szűgyre vettem a várost s kellemesen lepott meg az utcák aszfaltja, a tisztaság, a középeurópai modorban épült házak csoportja. Az ablak alatt kecskescsorda bégetett. Egy kissé különös volt az ellentét, de csakhamar beláttam, hogy a lakosok igen praktikus gondoskodnak a tej tisztaságáról. A kecskepásztor végigbandukol az utcán és keserve, száraz hangon kiabálja: lai (tejet!) A kecske rendszeren ismeri a kundschafotokat, megáll a kapu előtt, a szakácsné kijön, kihozza a bögrét és ott fejk meg előtte az ábrádosan bégető szerszámot. Vagy bemennek a házba, a többi kecske pedig kényelmesen helyet foglal a kapu előtt és elmékedésbe merülten kérödzik mindaddig, míg tovább hajtják s ő is megszabadul duzzadó tögye terhétől.

Az utca népe érdekes tarkaságával nagyon meglepott bennünket. Itt egy székehajú, kékszemű, vörösképi, nyakig láb angol emelgette izmos lábait, ott ragyogó parázzszemű spanyol hadarta a szót örületes sebességgel s veszekedett egy fényes feketeabrázátú szerccsennel. Köztük ballag tiszta fehér harisnyában, sárga bórpuccsokban és komoly gondolatokba merülten egy öreg afrikai arab kereskedő. Hosszu, fehér szakála a mellét veri, arca sárgásbarna, mint az olaj, fejét turbán fődí, sárga bugyogójában középeurópai számítás szerint éppen hárman helyezkedhetnek el egész kényelemmel. Minden második ember matröz, napbarított csinos arcú fiuk, fehér öltönyük kirikít a tarka tömegből. A járásuk imbolyog, talán mert megszokták a hajó ingását, vagy mert sokat szedtek be a gőzölög grogból.

Hiába! ez képezi az ő örömeiket a hónapokig tartó tengeri utazás gyötördései után. Kimulatni, kitombolni magukat az alatt a három-négy nap alatt, a mit szabadságul kaptak, úgy, hogy legyen miért busulniok, ha majd ismét a tengerre szállanak. Itt franciák társalognak, ott olaszok veszekszenek, arrébb mörök taszigálják a spanyolokat, szóval oly zagyva embertömeg keveredik egymással Európá minden országából, Afrika s Ázsia népeiből, a melyen órák hosszat legeltetheti az ember a szemét.

Maga a Gibraltar nevét Gibel Al Tarik arab vezértől kapta, a ki a hegyfokot a 8-dik században foglalta el. A tengerszoros nem szélesebb tizenhárom kilométernél, tehát olyan széles, a milyen Almádnál a Balaton. Mindkét parton két hatalmas szikla domborodik ki a tengerből. Mikor a Földközi tenger hajószai Itália felől a szoros felé jöttek, rendszeren ezt a két hegyet látták. El is neveztek Herkules oszlopainak. Az angolok területe nem nagyobb 6 négyzszög kilométernél. De ők meg vannak vele elégedve s többet nem is kívánnak. Hires nevezetessége az is, hogy ez az egyetlen hely az egész Európában, a hol a vadmajmok szabadon láthatók. Az angolok mód nélkül büszkék rájuk s kincstárak szivesen kifizeti azokat a károkat, a melyeket esetleg a spanyol ültetvényekben okoznak.

Bennünket azonban első sorban a gibraltári erősség érdekelt. Csodálatos alkotása természetnek. Körülötte síkság terül el. Spanyolország felől a hegyek ellaposodnak körülötte, sőt mocsaras, sekélyvízű talajja változnak. Delfelől a mélységes tenger hánnya-veti zöld hullámain. Belőlük emelkedik ki a gibraltári hegyfok 1200 méter magasságban, ormát csaknem mindig sürü

felhő fátyolába burkolva. Nem meredek sziklából áll, inkább gömbölyű kötömnek nevezhetnénk, a mely egy nagy bundás magyar siphához hasonlít, a mely mellé a bunda is oda van fektetve.

Meredek lépcsőuton jutottunk fölfelé az erőd kapujához. Szálas, sárga zubbonyokba öltözött, széke angol katonák fogadtak bennünket. Végignézve őket, csak annyit jegyeztem meg, hogy ez idő szerint egyikkel se mennék ki birokra. Akkora csontjaitk vannak, olyan tenyereik. hogy egy nyakleves töltik sógorok közt hármat is megérne. Egyébránt elég udvariasak voltak velünk szemben. Megkínáltak üléssel, nevüket beírták az emlékkönyvbe és kérték, hogy várakozunk addig míg egy transzport vendég a várból lejön. Ugy látszik, hogy nem szivesen látnak egyszerre sok idegent a várban. Sőt még fotografáló készülékeinket is elszedték, nehogy valakinek kedve kerekedjék fényképfelvételeket csinálni feltett erősségükről. Pedig a ki csak öt percig nézi is azt a várat, rögtön fogalmat alkot magának, hogy emberi erő alig akad, a mely azt megvihatta. Komisz, göröngyös, köves utakon ballagtunk fölfelé s izzádtunk mint egy géphajtó. Szerpentín utak vezetnek fölfelé, de nem a hegy párkányán, hanem benn, a belsejében. A ki ezt az alagutat el akarná foglalni, előbb a hegy oldalát kellene szétrombolnia legalább 10—15 méter szélességben. Ha ugyan le nem fegyvereznék előbb az ágyuk, a melyek hármasával kandikálnak kifelé a vágott résekben. Mindegyik mellett egy rakás fél méter hosszúságú robbanó löveg fekszik összerakva. Tessék ezekkel megküzdemi emberi erőnek. Ambár, — azt hiszem — ezekre

— **A megyei tisztviselők utizámái.** A belügyminiszter a „Belügyi Közlöny” legutóbbi számában a m. tisztviselők utizámái tárgyában az alábbi elvi jelentőségű leiratot intézte Bihar vármegye alispánjához, mely természetesen a többi vármegyében is irányadó lesz a jövőben följemelő hasonló esetekben: „A nagyváradi pénzügyigazgatóság mellé rendelt számvevőség főnökének a pénzügyminiszter urhoz intézett s onnét ide áttett jelentéséből arról értesültem, hogy a vármegyei tisztviselők utizámáikon az egyes rovatokat nem töltik ki kellő pontossággal, úgy, hogy emiatt minden egyes utizámra érvényesítése hosszabb tárgyalást igényel. Így különösen az utizámáiból nem tűnik ki az elindulás és visszatérés napja és órája, továbbá gyakran nincs megindokolva, hogy miért utaztak a tisztviselők tengelyen oly kiküldetéseknél, melyeknél jutányosabban vasutón is utazhattak volna. Ennél fogva felhívom Cimet, intézkedjék az iránt s a kiküldetés megtörténtének igazolása alkalmával esetenként úgy más által, mint személyesen is ellenőrizze, hogy az utizámáinak a „kiküldetés tárgya és tartalma” rovatában a tartam ne csak általánosságban, hanem az elindulás s a visszaérkezés napjának és órájának pontos kitüntetésével legyen megjelölve. Egyuttal pedig figyelmeztesse a tisztviselőket, hogy — bár a V. C. Sz. kifejezetten ezt nem rendeli — de önként értődik, hogy az oly kiküldetéseknél, melyek vasutón jutányosabban megelethetők, kilométerpénz felszámításának csak kivételes, indokolt esetekben lehet helye, aminek az utizámáiból szintén ki kell tűnnie, mert ellenkező esetben a számvevőség az utizámát csak a vasuti költségek erejéig érvényesíti. Ezer rendeletben tartalmát s az ennek értelmében teendő intézkedését a számvevőség főnökének hozza tudomására s egyuttal közölje vele, hogy az utizámákhoz miképpé napló mellékletének elrendelését szükségesnek nem tartom.”

— **A kassai Rákóczi-ereklje-kiállításához,** mely szeptember hó 20-án zárul, kedvezményes menetérti vasuti jegyek válthatók 33% engedménnyel. Igazolványokat díjmentesen küld 10 fill. bélyeg beküldése ellenében a Rákóczi-ereklje-kiállítás elszállásoló bizottsága Kassa.

— **Műszaki iroda.** Berényi Győző és Farkas Zoltán okleveles mérnökök műszaki irodája Szekesfehérvárott Kossuth-utca 20. sz. alatt. Elvállalja mindenféle mérnöki munkát teljesítést, u. m. felmérést, parcellázást, tagosítást, tervezéseket, építkezést stb. — Műszaki ügyekben szakértőül ajánlikozik.

egyhamar nem is lehet szükség, mert 30—50 óriási hadihajó állandóan a kikötőben tartozs s a ki a tengeren keresztül a vár felé igyekeznek, először azokkal a hajó-szörnyetegekkel kellene megbirkózni.

A spanyolok a múlt században négyezer-ötször próbálták megmászni a meredek hegyet s kiverni gyűlöl ellenségüket a caballerok földjéről. De az angolok nevetve kergették vissza az őrtől vállalkozókat.

Magába a várba nem mentünk fel. Először azért, mert az idők kevés volt; másodszer azért, mert félőrai fölfelé való mászkálás után meggyőződünk, hogyha lábunk nem is, de a cipőnk bizonyosan fölmondaná a szolgálatot, a mig a kemény meredek uton fölfelé haladnánk; nem mentünk fel harmadször azért, mert a rövid uton úgy kiizzadtunk, hogy a nyelvünk is kilógott s végül azért, mert oda senkit sem ereszenek fel. Megelégedtünk annyival, hogy alulról megnéztük a várfalakat, a melyek hasonlítanak a néhai gellérthegyi citadella erős, kőből épült falaihoz, csakhogy magasabbra kerültek s erősebben vannak megépítve. Hiába! a Földközi tenger kapujának kulcsa megérdemli, hogy áttörhetlen legyen.

Tíz órára nagy terveink voltak. Egy napra buszot akartunk mondani az öreg Európának, hogy egy másik világrésze, Afrika hajókázunk s Marokkó legelőnébb tengerparti városát összes érdekességeivel megsemmeljük.

Bilkei Ferenc.

— **Bolondos szeptember.** A kik a kisasszony-napi derül, meleg időből kellemes, szűzre öszre következtek, rossz jósnaknak bizonyultak. Ez, szélvihar és napfény kacérok változtatja egymást, mintha csak a vén szeptember jogot fornána a bohókás április szeszélyeire. Sőt tisztól fejével még természeti ritkaságra is ragadhatja magát a szeptemberi idő. A napoktan ugyanis némely helyen jeges záporosó lepte meg a természet titkos és nem titkos imádót. Veszélyt nem hozott s kárt természetesen nem tett a jég, mely csupán átmeneti jellegű volt. Mégis érdemes természeti tümemény ez, minthogy a jégképződés eddigi hipothezise hosszas, rekkelő hőseget feltételezett, minek sem a mostani szeptember, még kevésbé a hűvös szinte hideg éjszakák nem felelnek meg.

— **Kecskeméthy Győző — póttartalékos honvéd.** Országzszerde s így a szekesfehérvári 17. honvéd-gyalogezredhez is október hó 5-én vonulnak be a póttartalékosok 8 heti kiképzésre. A 17. honvéd gyalogezred 11. századának, mely Veszprémben van állomáson, van, illetve volna egy hírhedt legénye, Kecskeméthy Győző, a nyomtalanul eltűnt sikkasztó. Most bocsásztották ki ugyanis a póttartalékos utonok behívó-jegyeit s azok között van Kecskeméthyé is. Szól pedig szóról-szóra imyeken:

M. kir. 17. honv. kieg. parancsnokság. II. századhoz. F. sz. 813.

Behívó-jegy.

Kecskeméthy Győző 17. ezredbeli századbeli póttartalékos

Illetőségi község	Veszprém	Sorozási évfolyam F/01.
Illetőségi közép. járás	város	Sorszám
		Anyakönyvi lapszám 803

(katonai kiképzetésre, nyolc heti időtartamra) ezenel behívatik s köteles 1903. év október hó 5-én délelőt a fenti ezred 3. zászlóaljhoz Veszprémben bemutatni magát bevonulni. Ha azon csapatást, melyhez a fennnevezett egyén bñhívott, tartozkodási helyének honvéd kiegészítő kerületén kívül felsziki, a behívott ezen kiegészítő parancsnokságnál jelentkezzék.

A behívott saját ruhájában köteles bevonulni. A havi változási kimutatás szerint az illető sehöl sem jelentkezzék.

Kelt Sz.-Fehérvár 1903. szept. 6. K. p. u. távol: P. H. Dedinszky százados.

Persze ennek a behívónak az lesz a sorsa, hogy megindítják a nyomozási eljárást, Kecskeméthyt katonaszokevénynek nyilvánítják és — bottal üthetik a nyomát.

— **Névváltoztatások.** Huber Béla cecei illetőségi, budapesti lakos vezetéknével belügyminiszteri engedéllyel Szendrei-re, Klein Mór felszuti illetőségi, budapesti lakos pedig vezetéknével Katonára változtatta.

— **A soponyai bika-kérdés.** Még július hó végén történt, hogy a soponyai gulya egyik nagytekintélyű tagja, egy javakorabeli bika súlyosan megbetegedett. Tanácsot tartottak felette s csakhamar elhatározták, hogy a község bikáját megnézzék az állatorvossal. Úgy is lett. Mire azonban megérkezett az állatorvos, a gulya királya végóróját élte s a résztvevők soponyai sópánkódása közepette kiadta páráját. A végbucsu előtt az előjáróság megkérdezte az állatorvost, nem lenne jó a bikát leszurni s husát értékesíteni? A válasz tagadó volt, mert a bika vérmérgezésbe esett s így husát nem volt szabad még ipari célokra sem felhasználni. No de hát volt vigasztalás. A bika ugyanis baleset és öngyilkosság ellen a „Magyar kölcsönös állatbiztosító-társaság mint szövetkezet”-nél biztosítva volt 384 koronára. Bejelentik a váratlan csapatást, a biztosító társaság azonban tisztán méltányosságából csak 174 k. 28 fillért térített meg, mert a kényszerzúrást nem alkalmazták. Az ügy ezen formájában furcsa. Ha ugyanis leszurták volna a bikát az állatorvos tiltakozása ellenére, a biztosító-társaság azt mondhatta volna: miért szurták le, hátha meggyógyult volna: Most pedig, mert az állatorvosra hallgattak, csupán „méltányosság”-ból ad valami kártérítést s a leszúrást tartotta szükségesnek. Per esetén Soponyáé lenne a győzelem, a vesztes azonban mindenképpen a biztosító-társaság, mert mozgalom indult meg, hogy még a környéken is az összes állatbiztosításokat fölmondják s a társaság ügyőnekeit egyszerűen kiebudalják a faluból. Ilyen eljárás után megérdemlik.

— **Műkedvelő színelőadás.** A helybeli iparos ifjuság önképzőköre saját pénzátára javára a honvéd zenekar közreműködésével mérsékleten leszállított helyiárat mellett színelőadás rendez f. hó 20-án a városi színházban. Színré körül Szigeti józsi színműve: a „Vén bakacs” és fia, a huszár.” Szereplő személyeik:

- Veres csaplár . . . . . Vámosi István
- Don . . . . . Báder Juliska k. a.
- Friczi . . . . . Bartusok Antal
- Sugár M. kiszolgált bakacsos . . . . . Antal István
- Laczi fia . . . . . Fischer Marci
- Hangos Kántor . . . . . Noll Károly
- Ladi leánya . . . . . Simala Mariska k. a.
- Pista bojtár fiú . . . . . Szubin Nándor
- Talléros huszárkapjár . . . . . Sulyok Lajos
- Huszár őrmester . . . . . Belnesák Mihály
- 1-ső . . . . . Horváth Gizella k. a.
- 2-ik . . . . . Virág Juliska k. a.
- 3-ik . . . . . Sűvegés Amália k. a.
- Egy öreg paraszt . . . . . Nagy István
- 1-ső . . . . . Lászlóc Gyula
- 2-ik . . . . . Kiss István
- 3-ik . . . . . Szabady István
- 4-ik . . . . . Kövér Albert
- 1-ső . . . . . Boszák Mariska k. a.
- 2-ik . . . . . Vachler Leneska k. a.
- 3-ik . . . . . Rokkenbauer Mariska k.
- 4-ik . . . . . Knuthoffer Mariska k. a.
- 1-ső . . . . . Littvay Mátys
- 2-ik . . . . . Winkler József
- 3-ik . . . . . Keresztes János

Jegyek előre válthatók Gáncs Pál (Szent-Imre-utca), Deutsch Gyula és Knuszovitzky Béla nádor-utcai üzleteikben. Remélhetőleg a közönség érdeklődése-fogja jutalmazni a műkedvelők szép törekvéséit.

— **Panaszhang.** Vettük a következő panaszos sorokat: „Schütz Jakab ösz-utcai lakos, szappanos oly módon szállítja ösz-utcai szappanfőző telepéről a szappan-salakat, hogy véleményünk szerint ez az eljárás a közisztaság rovására van. Néhány horzóba, illetve szapulóba belemerik a salakot s az Ösz, Könyök-köz és Könyök-utcákon át szállítják el székeken. A szekér természetesen minden második lépésnél zökkenik, a salak pedig kőttöyenik úgy, hogy végig öntözi az utcát. Kérnénk e körülményre felhívni a közegészségügyi hatóság figyelmét.”

Kommentárt c sorokhoz nem főzünk, hanem a 7307884 színu helyhatósági szabályrendelet 1. fejezetére felhívjuk a rendőrség, első sorban a kerületi rendőrbiztos figyelmét. Mar eleve is hisszük, hogy soraink nem maradnak hatás nélkül.

— **Nyulak a szőlőben.** A nyulak az utóbbi időben nagyon rájárnak a szőlőkre s több helyen tetemes károkat okoznak, a mennyiben a fiatal hajtásokat annyira lerágják, hogy a tőkét teljesen elpusztítják. Legutóbb Vaimár Ferenc kereskedő szőlőjében legalább is száz koronára tehető kárt okoztak. Kéé főkapitány megkeresésre a vadászbőrli társaság kijelentette, hogy kártérítést nem fizet s így nem marad más hátra mint hogy a szőlőtulajdonosok nyulvadászlatot rendeznek s így védik szőlőjüket a vadak okozta károktól.

— **A táviratlapok új alakja.** A táviratok feladására szánt táviratlapok, annak elismerhetése céljából, hogy az államkincstár által állítottak elő, ezután a postakürt, a villám és a magyar koronából kombinált víznyomású jelvényvel fognak ellátni. Az ilyen jelzésű táviratlapok azonban csak a meglévő készlet felhasználása után adatnak ki. A most használt táviratlapokból meglévő készlet, az elárusító posta- és távirda (távbeszélő) hivatalok által, annak jelöl, hogy azok az államkincstár által állítottak elő, illetve hogy a magáncégek által nyomtatott lapok ára már le-rovatot, vagy csillag alaku átlukasztóval vagy a hivatalok bélyegző lenyomatával fognak ellátni. Figyelmeztetjük tehát a közönséget, hogy a víznyomással ellátott lapok kiadásig olyan távirat lapokat, melyek vagy átlukasztva, vagy hivatalos bélyegzővel ellátva nincsenek, ne fogadjon el. A kinek pedig valamelyik posta- és távirda (távbeszélő) hivatalnál előre vásárolt s jelzéssel el nem látott távirat-lapok volnának birtokában, azokat a fenn említett átlukasztással vagy betűzővel való ellátás végett valamelyik posta távirda (távbeszélő) hivatalnál folyó évi november hó 1-ig mutassa be, mert ezen határidőn túl a jelzés nélkül el nem látott táviratlapok közönséges papírnak tekintetnek és szabályszerű táviratlapokra ragasztanak fel, az irlap 2 fillérmű árának egyidejű beszedése mellett.

— **A „II. országos zenészeki kongresszus”-ra**, mely méltóságos és főtisztelendő Bogisich Mihály c. püspök, apát-kanonok ur elnöklése alatt f. évi október hó 13—16-án lesz megtartva Budapesten, vagyunk bátrak felhívni az összes, Magyarországon élő zenetanárokat, zenetudókat, zeneművészeket, egyházi és világi zenészeket stb., hogy a kongresszuson résztvenni szíveskedjenek. A „II. országos zenészeki kongresszus” ezáltal nemcsak zenei kulturánk napi- és égető kérdéseit fogja tárgyalni, hanem zenepedagógiai és ismeretterjesztő, valamint egyházi és világi zenei előadásaival fogja fűszerezni az összejöveteleket. Kívánatos lenne, ha a hazánk városainak működő összes zenetanárok, zenetanárnők, zeneszerzők, zeneirők, egyházi és világi zenészek mind itt lennének ezen a 3 napon Budapesten, hogy minél impozánsabban adhassunk kifejezést összejöveteleinknek. Szakítson mindenki időt erre a 3 napra, mert kell, hogy zenei kultúránk emelése érdekében végre is fölemeljük közös erővel és akarattal szavunkat. A jelenléteket kérjük Ságth Józsefnél (Budapest VIII. ker., Baross-utca 81.) mint az állandó zenei szaktanács intéző igazgatójánál minél hamarabb eszközölni, hogy az olcsóbb vasúti jegyek, olcsóbb lakások stb. érdekében az intézkedések idejében megtehetőek legyenek. A jelentkezéssel egyidejűleg 2 korona részvételi díj küldendő, mely összeg a rendezési költségek fedezésére szolgál. A jelentkezők meg fogják kapni a részletes műsort és tudnivalókat még október hó első napjaiban.

— **A boszu.** Otromba, csunya dolgot követte el az éjjeli Arany Ferencné Csorda-utca 3. sz. alatti lakos udvarán. A kretrekből kivettek két libát s az egyiket megfojtva a kutba dobták, a másikat a malacokkal tételték szét. Kieresztek három malacot az őből s aztán az ugyanazon házban lakó Szlabon György néhány csirkejének tekerték ki a nyakát. A tettes a kerítésen mászott be s bűnjelül egy galambszürke kalapot hagyott ott. Ez talán árulója lesz a tettesnek, a ki csunya munkáját valószínűleg boszúból követte el.

— **Vörheny.** A gyermekek réme, a vörheny N. Perkátán járványszerűleg fellépett s így az iskolai előadások sem voltak megkezdhetők.

— **Pörkölt-vita.** Nem a vita lett pörkölt ebben az esetben, hanem egy bizonyos pörkölt vált vitássá. Tulajdonképen csirke-pörköltről van szó, a mely rangos néven angol-pörköltnek lön elkeresztelve és a ki bekebelezte, ama tudatban tette, hogy borju-pörköltet evett. Teljes világításba helyezte ezt a kérdést Kurucz Józsefnél Fecske-u. 1. sz. alatti lakos panaszfeljelentése, a melyet a maga hűséges formájában igyekszünk reprodukálni. Kurucz négy hosszú lélegzetvétel után néhány csirkecsonttal s hűséges életpárjával beállított Simon Sándor alkaptányhoz s egy szuszra imígyen adta törvényre az ügyet: Megkérem alázatosan a teins kapitány urat, volt nekem három szép jércém meg egy tyukom. Olyan nagyon szép volt különösen az egyik jérce, járt-kelt az udvaron: tity . . . tity . . . tity . . . tity, aztán meg füttyörészteit is melléje a galambom. Hát kérem egyszerű csak a jércék elveszték, majd meghaltam bánatomban. Csak sirattam, sirattam a kis jószágaimat, mikor hirtelen olyan ismerős szag ütötte meg az orromat. A szag a lakómtól, Takács Andrásztól jött. Oda is mentem a honyhaajtóhoz, a lakóm Gyuri fia főzött. A szag irányában tudósítottam s a Gyuri mondta is mindjárt, hogy ángliusz-pörköltet csinál s mert nyulkira nem volt pénze, hát fölem kért egy pár krajcárt lisztre. Adtam neki, már hogyné adtam volna? De hiába, az a szag csak nagyon bántott. Később is bementem a konyhába, meg is néztem a lábast, hát uramfia, megismertem benne az én totyogó jércémet darabokra vagdalva. Tulajdon az a láb, az a szárny! Ki is vettem belőle valamelyest, majd a szívem szakadt le. (Felmutat két csirkeclábat s egy melcsontot.) Aztán még én adtam nyulkira pénzt! Így tudtam meg, hova lettek a jércék. Megkérem hát a kapitány urat, tegyen igazságot, adja törvényre ezt a lakót. Mikor az asszony befejezte mondókáját, szavait Kurucz, a hűséges férj nem hagyta megerősítés nélkül mondván: „Azonképen van teins kapitány ur, a mint az anyuk mondja, mert hát én soh'se mondok neki ellent.” Simon kapitány megnyugtatta a kárvallottakat s hamarosan kér-

dőre vonta Takács Andrászt. Panaszlott hatalmas feneket kerit a dolognak, se tudója, se látója nem volt a jércéknek, sőt nagyobb bizonyosság kedvéért kijelentette, hogy 6 biz evett a pörköltből, de hát bizony mi tagadás benne, azt hitte, hogy borju-pörköltet eszik s ha mégis csirke-pörkölt lett volna, hát biz akkor a Gyuri fia járhatott a tilosban. Persze a jérce-vizsgálat folyamatban van.

— **Gyermekgyilkos apa.** Gondolkodóba esik, megrémül az ember Böcs János bicskei lakos, földmives rémtettének hallatára. Minden előzetes szóváltás nélkül kezébe vett egy konyhakést s 18 éves István fiát úgy hasba szúrta, hogy életben maradásához nincs remény. Az eset híre gyorsan tova terjedt, a csendőrség kérdőre vonta a gyilkos apát s ez zokogva csak annyit mondott: „Jó fiú volt a szegény, de hiába, megöltem, mert ölnöm kellett s hogy épen a Pista került előm, arról nem tehetek.” Volt már ilyenféle dolga Böcsnek, egy rokonán ejtett súlyos testi sértést s akkor három esztendőig raboskodott. A szerencsétlen ember most az ügyvédségi fogház lakója.

— **Kofa-csalafintáság.** A rendőrség néhány kofaasszony mértékét elkobozta, mert hamisak. Osváth rendőr pedig néhány hentes-asszony turpisságára jött rá. Ugyanis azt vette észre, hogy a husmérlegek egyik serpenyője, melybe a húst szokták tenni, igen szépen fel van boktrázva. Természetesen minél nagyobb boktréta díszítette az egyik serpenyőt, annál kevesebb hus került a vásárlók kosarába. Megerdémlik, hogy a rendőrség szigorú büntetése szolgáljon rájuk nézve komoly intelmül.

— **Hűtlen cselédek.** Mult hó 25-én éjjel Pillitz Lajos kis-velencei lakos bezárt magtára ablakának keresztvasát kifeszítették és onnan 3 métermázsza buzát elloptak. 28-án éjjel pedig ugyancsak Pillitz Lajos kárára négy métermázsza buzát loptak el a bezárt magtárból. Mint a megindított nyomozás során kiderült, a betöréses lopást Balog Sándor, Czinka György és Szabó József kis-velencei lakosok, károsnak cselédei követték el és a lopott buzát részben Weisz Sándor kápolnás-nyéki kereskedőnek, részben pedig itt Székesfehérvárott adták el, az értök kapott összeget pedig már jórészt elvásárolták. A gyönyörű triumviratust az ügyészség kegyeibe ajánlották.

— **Jó tanács.** Mindazoknak, kik pázsított akarnak létesíteni, ajánljuk, hogy szerezzenek be Mauthner Ödön csász. és kir. udvari magkereskedéséből Budapesten a „Sétatéri” vagy a „Margitszigeti” fűmagkeveréket. — Ezeket már 29 éve szállítja Mauthner Budapest és a Margitsziget oly bámulatra méltó és gyönyörű sétaterei részére.

Szabad kézből eladó az öreghegyen egy jó karban levő szőlő a városhoz közel, csinos hajlékkal és nagyobb mennyiségű bor. Tudakozódni lehet id. Tomann Józsefnél Kigyó-utca 8. sz.

Piaci árak:

1903. évi szeptember hó 16-án.

Buza	14.20—14.60.
Rozs	11.20—11.40.
Árpa	11.20—11.60.
Zab	11.20—11.60.
Tengeri	13.—

A forgalom élénk.

I R O D A L O M.

— **Zászlónk.** E címen indult hódító utjára egy évvel ezelőtt egy bő és változatos tartalmú, erőteljes keresztény szellemben szerkesztett ifjúsági lap, mely ezen egy év alatt beigazolta, hogy épen azért van rá nagy szükség, mert a kereszt jegyében született meg. Nem akarjuk dicsérő szavakkal elhalmozni ezt a hézagpótló ifjúsági lapot, elég közölnünk a most megjelent szám tartalomjegyzékét, már ez magában elégséges

arra, hogy apák és anyák, ifjúsági vezetők, a kiknek 10—20 év közötti ifjak vannak gondjukra bízva, kötelességüknek ismerjék a lap mielőbbi megrendelését.

A II. évfolyam első számának tartalma: *Pro libertate! Előre!* (Művészi fejléccsel.) Irta: *Prohászka Ottokár dr.* — *Miért nem kéred.* (Rapsódia.) Nagyfalusi Lajostól. — *A földközi tengeren.* (5 képpel.) Dr. Sebők Imrétől. — *A pápák nemzetisége.* — *Pápválasztás.* (13 képpel és az új pápa címerével.) Dr. Minimus, római szentanaotól. — *Az új Szentatya élete.* (8 képpel a Szentatya életéből és egy nagy díszképpel.) *Izsfő Alajostól.* — *Az én naplóm.* (Egy kis diák élményei saját érdekes leírásában, 3 képpel.) — *Kincses Balaton.* (Leíró költemény 10 képpel.) Irta: *Pannón (Tyukos János).* — *Béka-egér harc.* (Előszóró illusztrálva a magyar irodalomban.) Görög eredeti versformában fordította: *Gulyás Ferenc. S. J.* — *Vannak-e az állatvilágban poltrónok?* (Három képpel.) Dr. Török Mihálytól. — *Miki viselt dolgai.* (Rendkívül humoros diák-életrajz.) Irta: *Dr. Vrabélyi Armand.* — *Vöröskereszt-kutyák.* (Egy képpel.) — *Kongregáció élet.* (Hírek az ifjúság vallásos életnyilvánulásairól.) *Halottaink.* (Példaszerű diákok nekrológja, képpel.) — *Vegyesek.* Magyar ember — Csányi Henrik találmánya. Hetey Samuel halála. Macedonok fölkelése (képpel). Vilamos-estély (képpel.) — *Fejőró.* Talányok. — *Fakadó Rügyek.* Állandó melléklet az ifjúság saját munkálatai számára. Két pályázat (zivatartjelző készítése és amatőrfényképfelvétel) bírálata, 16 képpel. — *Végül két új pályázat.* Egyik egy kacagatón humoros kép tréfas magyarázatára hív föl, melyen majom frizirozza az oroszánt. A lap terjedelme 28 oldal. Megjelenik minden hó 15-én, számos képpel, finom papíron. *Előfizelési ára* a képzeltet legolcsóbb: *egész évre 2 kor., félévre 1 kor.* Mutatványszámmal kívánatra ingyen szolgál a szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII., Damjanich-utca 50.

Malátacakes

minden egyéb liszt hozzáadása nélkül tiszta malátából készült tea- és erőtápsütemény. 1 nagy doboz 2 kor., 1 kis doboz 50 fillér.

Malátalikőr

tiszta malátakivonatból készült erősítő és üdítő likőr. A likőrök királya. 1 palackz 2.30 kor.

Malátakeresű

tiszta malátából, malátakivonatból és a leghathatósabb gyógynövényekből készült páratlan hatású gyomorerősítő és étvágygerjesztő. 1 palackz 2.30 kor.

Malátabrandy

tiszta malátából készült erős férfital. Kitűnő élénkítő és frissítő hatásánál fogva nélkülözhetetlen minden túleröltés után. 1 palackz 3.75 kor., 2 kor. és 95 fillér.

Malátarum

valódi jamaikai rummal és tiszta malátával készült. — Teához a legjobb rum. 1 palackz *** 2.30 kor. ** 2.10 kor. * 1.80 kor.

Malátakivonat-czukorka

tiszta malátakivonattal készült leghathatósabb szer köhögés, rekedtség és hurutos bántalom ellen.

Számos elismerés orvostanároktól, orvosoktól és magánfelektől.

Kaphatók Székesfehérvárott:

- Kovács Pál,
- Szigety Testvérek,
- Simon György,
- Pinkasz Zsigmond és Fiai,
- Göndör Samu,
- Deutsch Adolf F. czégeknl.

Nyomatott az Egyházmegyei könyvnyomdában, Székesfehérvárott.